

Osiągnięcia i porażki Polski i Polaków w latach 70.

Zapoznaj się z definicją zjawiska, które miało miejsce w Polsce w latach 70. XX wieku.

"Propaganda sukcesu – rodzaj propagandy wyolbrzymiający sukcesy ekipy rządzącej. Wszystkie problemy zostają zminimalizowane, a odpowiedzialność za nie zrzuca się na poprzednią ekipę, wrogie siły itp.

W pewnym stopniu propaganda sukcesu uprawiana jest przez wszystkich rządzących, lecz zwykle skuteczną przeciwwagą są dla niej wolne media, które nie tylko prezentują stanowisko odmienne od rządowego, ale zajmują się raczej porażkami niż sukcesami rządów.

Skutecznie uprawiana propaganda sukcesu może zostawić wśród ludzi pozytywną opinię o epoce, która nie była uznawana za tak dobrą.

W Polsce przykładem propagandy sukcesu była propaganda uprawiana w latach 70. XX wieku za rządów ekipy Edwarda Gierka. Język propagandy operował chwytliwymi hasłami, typu: „aby Polska rosła w siłę, a ludzie żyli dostatniej”, „cud gospodarczy”, „dynamiczny rozwój”, „budowanie drugiej Polski”. Z tamtych czasów pochodzi również nagłaśniane przez prasę i telewizję twierdzenie, że Polska była wówczas „ósmą potęgą gospodarczą świata”, mieszcząc się wśród dziesięciu najszybciej rozwijających się państw świata. Miejsce pierwsze w tej propagandzie zajmował ZSRR, potem USA, następnie cztery największe kraje europejskie oraz Japonia, a PRL ósme.

W celu uwiarygodnienia tych twierdzeń, propaganda przedstawiała wysokie wskaźniki gospodarcze z wybranych sektorów – wysokie pozycje w produkcji węgla kamiennego (wówczas według oficjalnych danych Polska zajmowała 4 pozycję na świecie), produkcji energii elektrycznej, stali, cementu, statków – pomijając fakt, iż przy ich uzyskaniu posługiwano się przestarzałymi i rujnującymi środowisko naturalne technologiami, a konkurencyjność tych produktów wynikała z niskich płac robotników, pracujących w warunkach niebezpiecznych dla zdrowia.

Obraz rzeczywistości z prasy w okresie tzw. gierkowskiej dekady (1970–1980) pozostawał w sprzeczności z realiami życia codziennego, niskimi dochodami większości społeczeństwa oraz powszechnym brakiem towarów konsumpcyjnych. Wówczas drogą zdobycia najpotrzebniejszych towarów stawały się coraz częściej koneksje rodzinne, czy też eufemistycznie nazywana „załatwianiem” – korupcja. Wbrew faktom ekonomicznym propaganda wykazywała, iż problemy wynikają z „okresowych trudności”, a „ludziom żyje się coraz lepiej”.

W momencie odejścia ekipy Edwarda Gierka w 1980 przeciętny Polak musiał pracować 37 godzin, aby kupić sobie jedną koszulę męską, a przeciętny Japończyk 2 godziny i 3 minuty. Analogiczne wyliczenia z 1980 dotyczyły możliwości zakupu telewizora czarno-białego – wówczas Polak musiał pracować 370 godzin, aby stać go było na zakup tego towaru, a Japończyk 9 godzin i 15 minut. Kontrastowało to również ze stylem życia ówczesnej nomenklatury PRL i jej odizolowaniem od rzeczywistych problemów społecznych, korzystającej z przywilejów typu talony, tanie dachy, specjalne sklepy („za żółtymi firankami”) oraz uwikłanej w malwersacje gospodarcze i rozkradanie majątku państwowego."

Wiele sukcesów w czasach Edwarda Gierka było rozdmuchanych. Znajdź realny sukces i wykonaj o nim prezentację multimedialną. Może to być zwycięstwo sportowe (np. olimpijczycy, piłkarze, siatkarze), kulturalne (reżyserzy, muzycy), techniczne (wynalazek). Aby dostać dobrą ocenę musisz spełnić jeden warunek: **powinien to być autentyczny sukces i musisz to udowodnić.**

Przy ocenianiu będą brane pod uwagę następujące czynniki:

- samodzielność wykonania,
- wiadomości przedstawione w prezentacji,
- oryginalność wykonania.

Nie kopiuj. Podpowiedzi poszukaj w podręczniku.

Powodzenia